

Není zapotřebí, by dotčený soud byl uveden v prorogační úmluvě podle jména, nýbrž jest »jmenovitým« uvedením, plyne-li z obsahu listiny jasně, o který soud jako prorogační jde (srov. rozh. čís. 4593 sb. n. s.). V prorogační úmluvě je uveden jako soud, jemuž se strany podrobily, soud sídla Moravské těžařské společnosti a sídlem jejím byl jak z ujednání z 13./28. února 1924 plyne, a je nesporno, Hodonín. Tím bylo jasně vysloveno, že prorogačním soudem jest okresní soud v Hodoníně, po případě krajský soud v Uher. Hradišti. Jen těmto dvěma soudům se strany podle prorogační úmluvy, co do místní příslušnosti podrobily a žádnému jinému. Došlo-li pak dodatečně, jak nesporno, k fusi Moravské těžařské společnosti se žalovanou, nastoupila žalovaná jako její univerzální sukcesorka ve veškerá její práva a veškeré závazky vyplývající z ujednání z 13./28. února 1924, a jest tudíž i oprávněna se dovolávati výlučného sudiště v ujednání smluveného. Než sudištěm tím jest, jak již uvedeno, jen okresní soud v Hodoníně, pokud se týče krajský soud v Uherském Hradišti a nikoliv krajský soud v Bratislavě, v jehož obvodu ona má sídlo. Je proto žalovanou vznesená námitka místní nepříslušnosti krajského soudu v Uherském Hradišti bezdůvodná a nemůže se žalovaná cítiti stíženou, když žaloba byla podána u soudu, který je k projednání této rozepře podle prorogační úmluvy výlučně příslušným, třebaže se žalující strana v žalobě nedovolávala příslušnosti podle § 104 j. n.

Čís. 13649.

Ustanovení čl. 235 obch. zák. nevztahuje se k doručení, které se nemusí státi k vlastním rukám adresáta.

Náhradní doručení v obchodní místnosti akciové společnosti.

(Rozh. ze dne 15. června 1934, R I 548/34.)

Žalobu akciové společnosti procesní soud první stolice zamítl rozsudkem pro zmeškání žalobkyně. Odvolací soud zamítl odvolání uplatňující jen zmatečnost. Důvody: Odvolatel uvádí jako odvolací důvod zmatečnost, aniž uvádí dotýčný bod § 477 c. ř. s. a spatřuje zmatečnost v tom, že obsílka k roku nebyla žalobkyni řádně doručena, nýbrž jen úředníku žalobkyně Č-ovi, který není oprávněn přijímati poštu a zejména ne soudní obsílky, ježto není ani prokuristou žalující společnosti ani neobdržel k tomu plnou moc a že proto nebyla žalobkyně řádně obeslána. Podle názoru odvolacího soudu mohlo by tu jíti jen o zmatečnost podle § 477 čís. 4 c. ř. s., jejíž podmínky tu však nejsou. Nešlo o doručení žaloby žalovanému, nýbrž o doručení obsílky žalobci, a tudíž podle § 103 první odstavec c. ř. s. mohlo se státi doručení (na bílý lístek) dorostlé osobě sloužící v obchodě nebo živnosti. To se stalo k rukoum úředníka žalující společnosti, jak tato sama tvrdí. Nerozhoduje, zda měla plnou moc. Žalobkyně ani netvrdí, že úředník tento neodevzdal obsílku zákonnému zástupci firmy, takže by mu bylo znemožněno, by se její zástupce k roku dostavil.

N e j v y š š í s o u d n e v y h o v ě l r e k u r s u .

D ů v o d y:

Rekurs jest sice přípustný (rozhodnutí čís. 7671 sb. n. s.), ale není důvodný. Článek 235 obch. zák. zachovaný v platnosti čl. IV. čís. 2 uvoz. zák. k c. ř. s., upravuje jen způsob doručení, které se má státi přímo akciové společnosti, to jest k vlastním jejím rukám (§ 106 c. ř. s.), a zjednodušuje jen toto doručování tím, že nemusí býti zásilka doručena všem členům představenstva, i když jde o souborné znamenání společnosti všemi členy představenstva (čl. 229 obch. zák.), nýbrž, že stačí doručení i jen jednomu z nich neb úředníku společnosti k zastupování před soudem oprávněnému. Nevztahuje se tedy toto ustanovení k doručení, které se nemusí státi k vlastním rukám adresáta. O ně v souzeném případě jde, ana nebyla doručována žaloba (§ 106 c. ř. s.), nýbrž ustanovení o roku k jednání o žalobě rekurentky a bylo proto náhradní doručení podle § 105 c. ř. s. přípustné. Náhradní doručení se děje podle tohoto ustanovení (srv. § 7 sdělení čís. 84 věstníku min. spravedl. z roku 1928 str. 184), nezastihne-li se adresát, jeho zmocněnci ustanovenému plnou mocí ku přijímání soudních vyřízení (poštovní plná moc — § 6 odstavec 5 sdělení), a, není-li ho nebo nezastihne-li se v obchodní místnosti, může se doručiti některé tam přítomné dorostlé osobě, o níž doručovatel ví, že jest zaměstnána v jeho obchodě. Rekurentka ani v odvolání netvrdila, že adresát (to jest některý ze členů představenstva aneb úředník k zastupování před soudem oprávněný) nebo zmocněnec ku přijímání soudních vyřízení byl v době doručení v obchodní místnosti společnosti přítomen, a nevyvrátila tudíž, že byly tu předpoklady, za kterých lze náhradní doručení provést k rukám kterékoliv přítomné tam osoby zaměstnané v obchodě adresátově.

Čís. 13650.

Neúčinnosti odporu, který byl vznesen proti vydání peněz složených na soudě, lze se domáhati pořadem práva bez ohledu na to, zda o vydání složených peněz jest rozhodnutí v řízení nesporném, či exekučním.

Věcnému rozhodnutí soudu o žalobě o neúčinnost odporu nevadí ani, že soud o žalobcově žádosti o vydání složených peněz v době podání žaloby ještě nerozhodl.

(Rozh. ze dne 15. června 1934, R I 578/34.)

Proti žalobcovu nároku, aby mu byly vydány peníze složené na soudě, vznesl odpor žalovaný. Proti žalobě, již se domáhal žalobce na žalovaném, by svolil, aby peníze složené na soudě byly vydány žalobci, namítl žalovaný nepřipustnost pořadu práva. Soud první stolice vyhověl námitce a odmítl žalobu, v podstatě proto, že jde o složení podle § 307 ex. ř. a že rozdělení takových peněz má nastati podle §§ 283 až 287 ex. ř., že však dosud nebyl konán rozvrhový rok ani žalobce nebyl poukázán na pořad práva. Rekursní soud zamítl námitku nepřipustnosti pořadu práva. D ů v o d y: Ježto žalovaná podala odpor proti vydání složených peněz žalobci, kdežto ostatní účastníci jsou srozuměni s tím, by byly peníze žalobci vydány, jest o vydání rozhodnutí